

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Forbáth Sándor*
Cím: *Orvosnyomor*

Forrás: *Az Ujság*

Br

(Helv)

1919. x. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Tárgy

614.25

Hely

Idő

1919

Személy

Orvosnyomor.

Sok az orvos. — Üres várószobák. — 5200 korona egy főorvos fizetése.

Az általános gazdasági helyzet és az orvosi pálya évről-évre növekvő túlszűfolttsága az orvosi rendet, különösen pedig az annak zömét alkotó általános gyakorlatot folytató orvosokat válságos helyzetbe sodorta. A gigantikus méretű háboru óriási aktív tömegei, a harcászati eszközök emberpusztító tökéletessége és a fenyegető járványok nagyszámu orvosnak a hadsereg szolgálatába állítását tették szükségessé. A szigorlatokat megkönnyítették, a tanulmányi időt lehetőleg megrövidítették, illyképp az alma mater a háboru alatt sok fiatal orvosnak adott diplomát, a kiknek most, a háboru befejeztével kenyeret nem tud adni. Igaz, sokan, a kik viszont a háboru idején már befejezhatték volna tanulmányaikat, bevonulásuk miatt elmaradtak, éveket veszítettek. Ezeknek száma azonban nem paralizálja a „hadidoktorokét”. Nem pedig azért, mert az utolsó években, különösen a jogi pályának éppen a túlszűfolttság ellenszereként való megnehezítése és meghosszabbítása óta, folyton nagyobbodó tömegek lepték el az orvosi pályát. Az egyetem évről-évre nagyobb számban ontja az orvosokat. Ez az egészségtelen gravitáció már ma is azzal a következménnyel jár, hogy a nagy orvostömegek helyzetét az általános gazdasági helyzetitől függetlenül is komoly megrendülés fenyegeti.

Győzelmes háboru esetén, mely az ipar és kereskedelem nagyarányu fellendülését, ezzel a munkaalkalom és a jólét gyarapodását vonta volna maga után, még inkább lehetett volna számolni a nagyszámu fiatal orvos elhelyezkedésével. A munkásbiztosító pénztárak és egyéb vállalati betegsegélyező intézmények sok orvosnak adhatták volna meg a megélhetésnek legáltalább minimális alapját. Sajnos azonban, a háborut elvesztettük, iparunk és kereskedelmünk pang, a munkaalkalom csökkent, a mi nek folyományaképp a betegpénztárak anyagi forrásai jelentékeny részben eldugulván, a

pénztárak nemesak hogy új orvosokat nem alkalmazhatnak, hanem folytatólagosan a régiüket is nagyszámban elbocsájtani kénytelenek. A vidék rovására Budapestnek már békében fennállott orvosbősége a háboru befejezte után még azzal is fokozódott, hogy a zavaros viszonyok, annexió, megszállás stb. miatt a már vidéken letelepedett orvosok közül is sokan költöztek Pestre és növelik az orvosproletáriátust. Budapest orvosainak száma ma körülbelül a békeleltám háromszorosa, míg a lakosság száma — ha jelentékenyen is — korántsem ilyen arányban szaporodott.

Ennél is nagyobb baj az általános gazdasági helyzet. A háboru és a bolsevizmus pénz bőségét nagyfoku elszegényedés váltotta fel. Valutánk szinte példátlan romlása, pénzünk értéktelensége és a türhetetlen drágaság takarékosagra szorítják az embereket. Bármily hihetetlennek látszik is, ez a takarékoság az orvosok várószobáiban is mutatkozik. Bizonyos mértékben, ugy látszik, a betegségek is kormányozhatók. Az emberek nagyon meggondolják, hogy betegnek minősítsék magukat és küzdenek a gyengeségükkel. Tény az, hogy az orvosok várószobái üresek és hogy — egyes kivételektől eltekintve — a legkeresettebb orvosokhoz is, a kik pedig régebben számokat osztogattak és a késő esti órákig rendelték, — várakozás nélkül be lehet jutni.

Nem mindig a higiéné és egészség jele e szerint, ha az orvosoknak kevés a dolguk. Ebből a szempontból, de mélyebb okokból nézve is, igen szomorú tehát az orvosok nagy zömének jelenlegi helyzete.

Ternészetes, hogy mindezen körülmények az orvosi verseny tisztességének rovására is mennek, mint mindenütt, a hol sok az eszkimó és kevés a foka. Ez a verseny viszont egészségtelen módon befolyásolja ugy a pénztárak,

mint a magánfelek által fizetett honoráriumokat, a mi a köz és az egyén gazdasági helyzetét az orvostársadalomban ismét rontja. Ma egy kórházi főorvos évi fizetése megint csak 3600—5200 korona, al- és segédorvosoké 2400—2800 korona, a rendelőorvosok pedig egyáltalában nem kapnak fizetést! A pénztárak is a 2—3 esztendő előtti illetményeket fizetik.

Szomorú jelenségek ezek, mert az orvosok gazdasági helyzete és a mindenkorí higiénéviszonyok egymással szoros összefüggésben vannak. Csak az anyagilag független, gondokkal meg nem rakott agyu orvos képes hivatását annak nemességétől és felelősségétől áthatva befolyásolatlanul és öntudatosan gyakorolni.

Forbáth Sándor dr.